

SVETI ANTUNE, MOLII ZA NAS!

joi, 23 iulie 2020

Sveti Ante, pomozii! Sveti Ante, vrati, prona i, usliši…!

Vjerojatno nema vjernika koji nije uo i nije se molio Svetom Antunu Padovanskom, zaštitniku potla enih i siromašnih, zaštitniku propovjednika, budu ih majki, putnika, ribara, mornara, starih ljudi, žetvi, konja, izgubljenih stvari i puno toga još. I zaštitnika i uslišitelja puno molitvi, prošnji ... jednom rije ju svecu cijeloga svijeta!

Obu en u franjeva ku odoru, s bijelim ljljanom u ruci, simbolom isto e, i malim Isusom na rukama, svetog Antuna nalazimo u svim crkvama. Znamo ga kao Antun Padovanski, jer se njegova bazilika nalazi u Padovi, u Italiji, iako sveti Ante nije Talijan ve Portugalac. Rodio se u Lisabonu u plemi koj obitelji, oko 1195., i na krštenju je dobio ime Fernando. Stupio je me u kanonike koji su opsluživali monaško pravilo svetog Augustina, najprije u samostanu Sv. Vincenta u Lisabonu, a potom u samostanu Svetog križa u Coimbri, uvenom kulturnom središtu Portugala. Posvetio se znanosti, prou avanju Biblije i crkvenih otaca, stekavši potrebno teološko znanje koje je esto primjenjivao u svom pou avanju i propovijedanju puku. Upravo u gradu Coimbri dogodilo se nešto što je za njega zna ilo veliku prekretnicu: ondje su 1220. godine bile izložene relikvije prvih pet franjeva kih misionara, koji su otišli u Maroko i ondje podnijeli mu eništvo za krš ansku vjeru. To ga je duboko dirnulo i u njemu se rodila želja da ih nasljeuje i po e putem krš anske savršenosti, tako da je zatražio da istupi iz augustinskih kanonika i da postane manji brat (franjeva ki red). Njegov je zahtjev prihva en i on se, uzevši ime Antun, uputio u Maroko. No Božja je providnost odlu ila druk ije. Na putu prema Africi se razbolio i bio prisiljen vratiti se u Italiju. Upoznao je sv. Franju i odlu io ostati u Italiji. Bio je skroman i nikada nije pokazivao koliko je u en, ali kad je jednom prilikom morao održati govor, svi koji su ga slušali ostali su za u eni i zadivljeni njegovom propovijedi. A sv. Franjo ga je po eo jako cijeniti i dao mu punomo , da po itavoj Italiji propovijeda te ga postavio za profesora teologije. A kaže se da je sv. Antun bio stvoren za propovjednika. Ugodnog izgleda, jakoga glasa, izvrsne pameti, u enjem i molitvom prou avao je sveto Pismo i obratio mnoge nevjernike na pravi put. A Bog je njegove propovijedi pratio i raznim udesima dok je esto naviještao rije Božju pod vedrim nebom.

Jednom je tako došao u talijanski grad Rimini propovijedati, a okupljeni heretici, protivnici, nisu htjeli zašutjeti tako da su rastjerali svijet koji se bio skupio slušati svetog Antuna. Bila su to teška vremena, nalik ovima u kojima živimo, crkve su zjapile prazne, a moralnost ljudi bila je nikakva. Tužan i razo aran kada je vidio da su ljudi otišli, sveti Antun je otišao na obalu mora i po eo propovijedati ribama: ujte o vi ribe Rije Božju što je ljudi odbijaju. I odmah su se okupile ribe i s glavama iznad vode slušale u tišini Antunovu propovijed. Govorio je ribama da one slave Boga svoga Stvoritelja kada to ne žele ljudi. RIBE su otvarale usta i kimale glavom u znak odobravanja. Kada se to pro ulo po gradu ljudi su po eli stizati, skupio se cijeli grad i zahvalio Bogu da ih sv. Antun ipak nije napustio i da mogu slušati njegove rije i. Mnoga je udesa sv. Antun još za života napravio. Sve se to brzo širilo i ljudi su ga stalno tražili.

I nakon što je postao provincijalnim poglavarom manje bra e (franjeva ki red) iz Sjeverne Italije, nastavio je propovijedati. Po završetku službe provincijala povukao se u blizinu Padove, gdje je ve bio nekoliko puta. Otišao je Nebeskom Ocu u 36. godini života, 13. lipnja (juni) 1213. godine pred gradskim vratima Padove. Tadašnji papa, papa Grgur IX., koji kada je uo kako sveti Antun propovijeda nazvao ga je Kov egom Svetoga pisma”, proglasio ga je svetim 1232., zna i samo godinu dana nakon Sve eve smrti, izme u ostaloga i zbog udesa koja su se dogodila po njegovu zagovoru.

Sveti Antun je poznat i po ljubavi prema siromasima. Kada se utorkom služe svete mise njemu u ast, obi aj je u nekim

crkvama da se donosi kruh na blagoslov koji se kasnije nosi doma, ali se dijeli i siromasima. Novac koji vjernici ostavljaju na toj misi ide za "kruh svetog Antuna", za one najpotrebitije. A ima toliko gladnih kruha, toliko potrebitih u ovom svijetu. Kako kruha za tijelo tako i kruha za dušu.

Svetom se Antunu mole svi, i mali i veliki, i siromasni i imu ni, i oni koju su nešto izgubili, i zdravi i bolesni, svi redom. Utjecimo se i mi svetom Antunu, molitvama, deveticama, a ponajprije dobrim djelima prema onima koji je pomo potrebna.

Maria Lacchici